

Obrazac Božjih sudova

A close-up photograph of a dark wood gavel with a gold band around its head, resting on a wooden surface. In the background, a scale of justice is visible, slightly out of focus. The lighting is warm and dramatic, highlighting the textures of the wood and metal.

Jutta Deichsel
Adrian Ebens

Naslov originala
Pattern of God`s Judgment
Jutta Deichsel &
Adrian Ebens

Obrazac Božjih sudova

Prevod i obrada
MaranathaMedia RS

Maj 2017.

Većina hrišćana ima čvrste ideje u vezi Božjeg gneva, sudova, Njegovog pohoda, osvete i kažnjavanja. Oni veruju da su ovo Božje aktivne radnje kada On izgubi strpljenje u određenim trenucima i da kažnjava i uklanja prekršitelje Njegovog zakona tako što naredi Svojim svetim anđelima da povređuju, muče, ubijaju ljudska bića i tako što upotrebljava sile prirode na destruktivan način kako bi ispunio Svoj cilj - uništio otpadnike.

S druge strane, E. G. Vajt je bila prikazana drugačija slika:

"Bilo mi je pokazano da **Božji sudovi neće doći direktno od Gospoda na njih, već na sledeći način: oni se stavljaju izvan Njegove zaštite.** On upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti, a onda, ako oni koji su bili predmet Njegove posebne brige budu išli svojim putem, nezavisno od Duha Božjeg; ako nakon uzastopnih upozorenja budu izabrali svoj put, **tada On neće zapovediti Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih.** Sotonina sila je na delu i na moru i na kopnu i donosi nevolje i žalosti i uništava hiljade i hiljade da bi mu osigurala plen."

(Rukopisi 14,3 1883. godina; Događaji poslednjih dana 242. str. orig, 2. pasus)

Evo još dva citata koji potvrđuju ovaj obrazac:

"Zli ljudi su prešli granicu svog vremena milosti. **Božji Duh, kome su se neprestano opirali, je konačno povučen. Nezaštićeni božanskom blagodaću, oni nemaju zaštitu da ih sačuva od nečastivog.**"

(Velika borba 614. str. orig. 1991. godina; Događaji poslednjih dana 242. str. orig, 5. pasus)

"Sotona takođe radi preko prirodnih sila da prikupi nespremne duše za njegovu žetvu. On je proučio tajne laboratorija prirode i upotrebljava svu svoju moć da njima zavlada **koliko mu to Bog dopušta... Bog je taj koji čuva Svoja stvorenja i štiti ih od sile uništitelja.** Međutim, hrišćanski svet je pokazao prezir prema Jehovinom zakonu i Gospod će učiniti upravo ono šta je rekao da će učiniti - **On će povući Svoje blagoslove sa Zemlje i ukloniti Svoju zaštitu i staranje od onih koji se bune protiv Njegovog**

zakona i koji uče i primoravaju druge da čine isto."

(Velika borba 589. str. orig, 2. pasus)

Ovde nam je dat jasan obrazac Božjih sudova. Redosled je sledeći:

1. Bog upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti.
2. Ljudi idu svojom stazom nezavisno od Duha Božjeg.
3. Oni biraju svoj put čak i nakon ponovljenih opominjanja.
4. Oni se stavljaju izvan Njegove zaštite.
5. Bog povlači Svoje blagoslove i uklanja Svoju zaštitu i staranje.
6. Njegov Duh je povučen.
7. On ne daje zapovest Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih.
8. Sotonina sila je na delu i na moru i na kopnu i donosi nevolje i žalosti i uništava hiljade i hiljade da bi mu osigurala plen.

Zbog načina kako je to u Bibliji izraženo, a s obzirom na naše ljudsko shvaćanje gneva, osvete, kažnjavanja i sudova, mi često imamo problem da prepoznamo ovaj obrazac Božjih sudova. Mi radije vidimo ljutog Boga koji aktivno deluje, koji koristi prirodne elemente i naređuje Svojim anđelima da unište prekršitelje i stoga je važno da naučimo da primenjujemo ovaj obrazac Božjih sudova ili ćemo u suprotnom steći pogrešnu sliku o Božjem karakteru.

Kako bi proučili ovaj obrazac, razmotrićemo dva događaja koja su se desila - uništenje Jerusalima koje se desilo 70. godine n.e. i Hristovo raspeće na krstu. Da li možemo pronaći obrazac Božjih sudova koji je bio prikazan Elen Vajt? Da li možemo raspoznati redosled? U prvoj glavi knjige "Velika borba" imamo nadahnut izveštaj o tome šta se tada desilo.

Pošto ne možemo citirati celu glavu ovde, bilo bi dobro kad bi je sami pročitali. Citiraćemo samo nekoliko rečenica kako bi videli da se zaista radilo o Božjem sudu i da su upotrebljene sve ove reči koje nam otežavaju da odmah vidimo šta se zaista desilo.

Čas nade i oprostjenja bio je na izmaku; **čaša Božjeg gneva, tako dugo zadržavana**, bila je skoro puna. (20. str. orig.)

On je gledao **anđela uništitelja sa podignutim mačem nad gradom** koji je tako dugo bio prebivalište Jehove. (21. str. orig.)

...on je video **tek prve kapi iz čaše gneva** koje će, tokom poslednjeg suda, morati da ispiju do samog taloga. (21. str. orig.)

Ja sam zadržavao **anđela osvete**, Ja sam te pozivao na pokajanje. (21. str. orig.)

Hristos je video da se Jerusolim naglo približava **Božjim osvetničkim sudovima**. (22. str. orig.)

Isus je objavio učenicima koji su Ga slušali kakvi će **sudovi** stići otpadnički Izrael i naročito kakav će **osvetnički sud doći na njih zbog odbacivanja i razapinjanja Mesije**. (25. str. orig.)

Gnev je bio izrečen protiv Jerusalima zbog njegovog greha i njegovo tvrdoglavo neverovanje je zapečatilo njegovu sudbinu. (26. str. orig.)

Gospod je odlagao **Svoje sudove** nad gradom i narodom skoro 40 godina od trenutka kada je sam Hristos objavio propast Jerusalima. (27. str. orig.)

Jevreji su sami sebi iskovali okove, sami su sebi napunili **čašu osvete**. (35. str. orig.)

Nikada nije bilo dato odlučnije svedočanstvo o **Božjoj mržnji prema grehu i o neminovnosti kazne koja će jednog dana stići grešnike**. (35. str. orig.)

Spasiteljevo proročanstvo o tome **da će Jerusolim biti pohođen sudovima**... (35. str. orig.)

U ovim rečenicama su spomenuti dobro poznati termini kao što su "osvetnički sudovi", "čaša gneva", "čaša osvete" i drugi. Mi "kačimo" određene zamisli na one termine. Ajde da još jednom napravimo sažetak:

- Čaša Božjeg dugo zadržavanog gneva
- Anđeo uništitelj sa podignutim mačem protiv grada

- Prve kapi iz čaše gneva
- Anđeo osvete
- Božji osvetnički sudovi
- Sudovi
- Kazna
- Gnev je bio izrečen protiv Jerusalima
- Čaša osvete
- Božja mržnja prema grehu i sigurna kazna koja će pasti na krivce
- Pohođenje sudovima

Nema sumnje da je uništenje Jerusalima bilo Božji sud, ali ono što mi želimo saznati je da li se obrazac koji je bio prikazan Elen Vajt može primeniti na ovaj događaj. Evo ponovo tog obrasca:

"Bilo mi je pokazano da **Božji sudovi neće doći direktno od Gospoda na njih već na sledeći način: oni se stavljaju izvan Njegove zaštite.** On upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti, a onda, ako oni koji su bili predmet Njegove posebne brige budu išli svojim putem, nezavisno od Duha Božjeg; ako nakon uzastopnih upozorenja budu izabrali svoj put, **tada On neće zapovediti Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih. Sotonina sila je na delu i na moru i na kopnu i donosi nevolje i žalosti i uništava hiljade i hiljade da bi mu osigurala plen.**"

(Rukopisi 14,3 1883. godina; Događaji poslednjih dana 242. str. orig, 2. pasus)

Već smo, na osnovu ovog obrasca, razvili sledeći redosled sačinjen od 8 karakteristika:

1. Bog upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti.
2. Ljudi idu svojom stazom nezavisno od Duha Božjeg.

3. Oni biraju svoj put čak i nakon ponovljenih opominjanja.
4. Oni se stavljaju izvan Njegove zaštite.
5. Bog povlači Svoje blagoslove i uklanja Svoju zaštitu i staranje.
6. Njegov Duh je povučen.
7. On ne daje zapovest Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih.
8. Sotonina sila je na delu i na moru i na kopnu i donosi nevolje i žalosti i uništava hiljade i hiljade da bi mu osigurala plen.

Da li možemo pronaći ovaj redosled i ove karakteristike u događajima vezanim za uništenje Jerusalima? Sledeći pasus iz prve glave u "Velikoj borbi" daje odgovor na ova pitanja i pruža nam jasnu sliku. U zagradi su dati redni brojevi datih karakteristika iz gornjeg obrasca kako bi bilo još jasnije:

"Jevreji su sami sebi iskovali okove, sami su sebi napunili čašu osvete. U svom uništenju kao nacije i u svim nevoljama koje su ih snašle posle rasejanja, oni su žnjeli ono šta su sami posejali. Prorok kaže: "O Izraelu ti si sam sebe uništio", "jer si pao zbog svega svoga bezakonja..." **(1,2,3)** (Osija 13:9, 14:1) **Njihovo stradanje se često pominje kao kazna koja ih je stigla po Božjem direktnom naređenju. Na taj način veliki varalica pokušava da sakrije svoje delo. (8) Tvrdoglavim odbacivanjem božanske milosti, Jevreji su prouzrokovali da ih napusti Božja zaštita (4,5,6,7) tako da je Sotona mogao da vlada nad njima po svojoj volji. (8) Užasne okrutnosti koje su se dešavale prilikom razorenja Jerusalima pokazatelj su Sotonine osvetničke sile nad onima koji se podvrgavaju njegovoj kontroli (7,8).**"

(Velika borba 35. str. orig, 3. pasus)

Ne možemo dovoljno razumeti koliko dugujemo Hristu za mir i zaštitu koje uživamo. **Božja sila sprečava da čovečanstvo potpuno padne pod Sotoninu vlast. (5,6,7,8)** Neposlušni i nezahvalni imaju mnogo razloga da budu zahvalni za Božlju milost i strpljenje koji **zadržavaju okrutnu i zlu Sotoninu silu. (7,8)** Ali kada ljudi pređu granicu Božjeg strpljenja, onda se

Njegova zaštita povlači. **(5,6,7) Bog ne stoji nasuprot grešnika kao izvršitelj presude zbog greha. On ostavlja same one (5,6,7) koji su odbacili Njegovu milost da požnju ono šta su posejali. (2,3,4) Svaki odbačeni zračak svetlosti, svaka prezrena ili zanemarena opomena, svaka grešna strast koju gajimo, jednom rečju, svako gaženje Božjeg zakona je seme koje se seje i koje će doneti sigurnu žetvu. (1,2,3,4) Ako se čovek odupire Božjem Duhu, On ga najzad napušta i tada grešnik (5,6) ostaje bez sile kojom bi mogao da nadvlada svoje zle strasti i bez zaštite od Sotonine zlobe i neprijateljstva. (5,6,7,8) Razorenje Jerusalima je svečana opomena svima onima koji ne mare za opomene Božje blagodati i koji se odupiru molbama Božje milosti. (1,2,3) Nikada nije bilo dato odlučnije svedočanstvo o Božjoj mržnji prema grehu i o neminovnosti kazne koja će jednog dana stići grešnike.**

(Velika borba 36. str. orig, 1. pasus)

Opis u svakom pogledu odgovara obrascu Božjih sudova koji je Hristos pokazao Elen Vajt. Stoga, u događaju razorenja Jerusalima, termini "sudovi", "gnev", "osveta", "kažnjavanje" i tako dalje, znače da **Bog ne stoji nasuprot grešnika kao izvršitelj presude zbog greha**, već se On **povlači** od grešnika i **više ga ne štiti** od okrutne Sotonine sile.

To je takođe značenje onoga šta je Isus rekao u paraboli o caru koji je napravio svadbu svome sinu. "A kad to ču car onaj, razgnevi se i poslavlši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali." (Matej 22:7)

"Tako je jevrejski narod zapečatio svoje odbacivanje Božje milosti. Hristos je prorekao rezultat toga u paraboli. Car "**poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali**". Prorečen sud je pao na Jevreje prilikom razorenja Jerusalima i rasejanja nacije."

(Pouke velikog Učitelja 308. str. orig. 3. pasus)

Nama je čudan način izražavanja u Bibliji, ali Pismo samo sebe tumači i jasno nam kaže šta je zapravo gnev Božji. To je zaklanjanje Božjeg lica.

"**U malom gnevu sakrih za čas lice Svoje od tebe**, ali ću te večnom milošću pomilovati, veli Izbavitelj tvoj Gospod. " (Isaija 54:8)

"Nemoj odvratiti od mene lice Svoje, nemoj u gnevu ostaviti slugu svog; budi Pomoćnik moj; nemoj me odbiti, i nemoj me ostaviti, Bože, Spasitelju moj!" (Psalam 27:9)

"I onda će se raspaliti Moj gnev na njih, i ostaviću ih, i sakriću lice Svoje od njih; oni će se proždreti, i snaći će ih zla mnoga i nevolje; i onda će reći: Da me ne snađošće ova zla zato što Bog moj nije posred mene?" (5. Mojsijeva 31:17)

Zar ovo nije u divnom skladu sa obrascem koji proučavamo? Povlačenje Božjeg Duha i zaštite su zapravo zaklanjanje Njegovog lica. Ovo je zasigurno bolan proces za Boga kome nije milo kada gine bezbožnik. (Jezekilj 18:23)

Naposletku želim ukazati na dve stvari koje Elen Vajt spominje u ovoj glavi o razorenju Jerusalima.

"Ako se čovek uporno odupire Božjem Duhu, On se naposletku povlači od grešnika (5,6) i on ostaje bez sile kojom bi mogao da nadvlada svoje zle strasti i bez zaštite od Sotonine zlobe i neprijateljstva."

(Velika borba 36. str. orig.)

Kada se Bog povuče od nas dešava se sledeće:

1. Ostajemo bez sile da kontrolišemo zle strasti duše.
2. Nema zaštite od Sotonine zlobe i neprijateljstva.

Ovo je opet spomenuto na 36. str. orig:

"Izveštaji o prošlosti - dugi niz pobuna, sukoba i revolucija, "ratna graja i odelo u krv uvaljeno" (Isaija 9:5) - nisu ništa u poređenju sa užasima onoga dana kada će se Duh Božji povući od grešnika i neće više zadržavati ni izliv ljudskih strasti ni sotonski gnev."

(Velika borba 36. str. orig.)

Mi treba da se plašimo:

1. Izliva ljudskih strasti
2. Izliva sotonskog gneva

Duh Božji nas štiti od ovog prvog.

Božji anđeli nas štite od ovog drugog.

Uništenje Jerusalima je značajno jer govori o procesu Božjih sudova kroz ljudsku istoriju i na kraju sveta. Zapazite kako Duh proroštva govori o četiri glavna suda unutar istog konteksta.

"Ljudi ne mogu nekažnjeno odbacivati opomene koje im Bog šalje u Svojoj milosti. **U Nojevo vreme, nebo je svetu poslalo vest** i njegovo spasenje je zavisilo od toga kako će primiti tu vest. Ali pošto su oni odbacili ovu opomenu, **Duh Božji se povukao od onog grešnog pokolenja** i ono je propalo u potopu. **U Avramovo vreme milost je prestala za grešne stanovnike Sodoma** i sem Lota, njegove žene i dve ćerke, svi su bili uništeni ognjem koji je pao sa neba. **Tako je bilo i u Hristovim danima. Božji Sin je rekao nevernim Jevrejima onog pokolenja: "Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta."** (Matej 23:38) Gledajući u poslednje dane ta ista neizmerna Sila je izjavila o onima koji "ljubavi istine ne primiše da bi se spasli": "Zato će im Bog poslati silu prevare da veruju laži, da prime sud svi koji ne verovaše istini, nego voleše nepravdu." (2. Solunj. 2:10-12) **Pošto su odbacili nauku Njegove Reči, Bog im je oduzeo Svoga Duha i prepustio ih prevarama koje su njima drage."**

(Velika borba 431. str. orig.)

Vidimo da sudovi poplave, Sodoma i Gomora, uništenje Jerusalima i kraj sveta slede ovaj obrazac. Moramo pogledati još jedan primer ovog obrasca kako bi odgovorili na pitanje u vezi konačnog uništenja zlih. Pošto će celokupan ljudski rod biti vaskrsnut ponovo na kraju milenijuma, zli će konačno iskusiti drugu smrt. Svi biblijski sudovi koji su se izlivali i koji će se još izlivi sve do samoga kraja dovode ljude u stanje biblijskog sna, kao što je Isus rekao u vezi Lazara da nije umro već da spava. Isus je za sada jedini koji je iskusio poslednji sud koji će zadesiti zle i stoga moramo proučiti smrt na krstu kako bi razumeli konačnu smrt zlih. Isus je uzeo cenu greha na sebe i iskusio platu za greh zbog nas.

(Rimljanima 5:8-9) "Ali Bog pokazuje Svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasmu grešnici umre za nas. Mnogo ćemo, dakle, većma biti kroza Nj spaseni od gneva kad smo se sad

opravdali krvlju Njegovom."

(Isaija 53:5) "Ali On bi ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja; kar beše na Njemu našeg mira radi, i ranom Njegovom mi se iscelismo."

Ajde da sada sledimo redosled koji se pojavljuje u Hristovoj smrti kako bi videli šta će zadesiti zle na kraju vremena.

"Na Hrista kao našu zamenu i jemstvo je bilo položeno bezakonje svih nas. On se ubrojio u prestupnike da bi nas otkupio od osude zakona. **Krivica svakog Adamovog potomka opterećivala je Njegovo srce.** Božji gnev prema grehu, strašni izraz Njegovog nezadovoljstva zbog nepravde ispunjavali su užasom dušu Njegovog Sina. Celog Svog života Hristos je palom svetu objavljivao dobre vesti o Očevoj milosti i ljubavi koja prašta. Često je govorio o spasenju za najveće grešnike. Međutim, sada sa strašnim teretom krivice koji je nosio, nije mogao da vidi Očevo milostivo lice. **Povlačenje božanskog lica od Spasitelja u ovom času najveće patnje probolo je Njegovo srce takvim bolom koji čovek nikad neće moći da razume. Njegova duševna patnja bila je tako velika da je jedva osećao Svoje telesne bolove.**"

(Čežnja vekova 753. str. orig, 1. pasus)

Kada se Duh Božji povuče od grešnika, nema utešitelja koji bi ga ohrabrio da ima poverenja u Božju milost. Grešnik je prepušten da se suoči sa spiskom svojih grehova bez ikakvog osećanja nade. Ovo osećanje greha je uzrokovalo da Hristos uzvikne:

(Matej 27:46) "A oko devetog sata povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savahtani? To jest: Bože Moj! Bože Moj! Zašto si Me ostavio? "

Hristos se osećao potpuno napušten i sam dok je na sebi nosio naše grehe.

"Sotona je žestokim iskušenjima navaljivao na Isusovo srce. Spasitelj nije mogao da vidi preko groba. Nada Mu nije pokazivala da će izaći iz groba kao pobjednik niti govorila o tome da je Otac prihvatio Njegovu žrtvu. Bojao se da je greh tako odvratan Bogu da će Njihovo razdvajanje biti večno. Hristos je

osećao patnju koju će osećati grešnik kada se milost ne bude više zauzimala za grešni ljudski rod. Osećanje greha, što je navuklo Očev gnev na Njega kao čovekovu zamenu, zagorčalo je čašu koju je pio i slomilo je srce Božjeg Sina."

(Čežnja vekova 753. str. orig, 2. pasus)

Upravo ovo osećanje greha donosi Očev gnev na zle. Šta je to Očev gnev?

"Dokle ćeš se, Gospode, jednako odvrćati, dokle će kao oganj plamteti gnev Tvoj?" (Psalam 89:46)

Očev gnev je sakrivanje Božjeg lica.

"Božja prisutnost je bila sakrivena u tom gustom mraku. Od mraka načinio je sebi zaklon i sakrio Svoju slavu od ljudskih očiju. Bog i Njegovi sveti anđeli bili su pored krsta. Otac je bio sa Svojim Sinom. Ipak, Njegova prisutnost nije bila otkrivena. Da je Njegova slava zasjala iz oblaka, svaki posmatrač bi bio uništen. U tom času užasa, Hristos nije mogao biti utešen Očevom prisutnošću. Sam je gazio u kaci i nikog od ljudi nije bilo uz Njega."

(Čežnja vekova 753. str. orig, 4. pasus)

Otac je bio prisutan sa Svojim Sinom u tami, ali je krivica zbog greha uzrokovala da Očeva uteha bude povučena. Otac će biti prisutan kod grešnika kada budu umirali, ali Ga neće zapaziti jer će Njegov Duh biti povučen. U gornjem tekstu zapažamo da je zaklanjanje Božjeg lica koje se odigrava povlačenjem Duha kao plamteći oganj. Ovaj plamteći oganj je opisan i na drugim mestima u Pismu.

"Gle, ime Gospodnje ide izdaleka, gnev Njegov gori i vrlo je težak; usne su Mu pune ljutine i jezik Mu je kao oganj koji sa-žiže." (Isaija 30:27)

Zapazite da piše da ime Gospodnje dolazi izdaleka. Ime Božje je karakter Božji. Kada sebičan grešnik pogleda na savršenu i nesebičnu Božju ljubav, to otkriva potpunu pokvarenost grešnika i uzrokuje ogromnu bol kao kada se pogleda u izuzetno jaku svetlost nakon dugih godina provedenih u dubokom mraku.

"Sada se Hristos ponovo pokazuje Svojim neprijateljima. Visoko iznad grada, na temelju od blistavog zlata stoji presto, veliča-

nstven i uzvišen. Na ovom prestolu sedi Božji Sin, a oko Njega su podanici Njegovog carstva. Silu i Hristovo veličanstvo ne može da opiše nijedan jezik, nijedno pero. Slava večnoga Oca okružuje Njegovog Sina. Sjaj Njegovog prisustva ispunjava Božji grad i razliva se izvan kapija preplavljujući celu Zemlju svojim blistavim zracima."

(Velika borba 665. str. orig, 1. pasus)

Najveća Očeva i Sinovljena slava je manifestacija krsta, a na kraju 1000 godina ceo svet će ugledati slavu krsta. Ajde da pažljivo pročitamo o agoniji koju će to stvoriti kod zlih dok budu gledali krst:

"Iznad prestola otkriven je krst, i kao u panorami se prikazuju događaji Adamovog iskušenja i pada, a zatim naredni koraci u velikom planu iskupljenja. Spasiteljevo skromno rođenje, Njegov rani život jednostavnosti i poslušnosti, Njegovo krštenje na Jordanu, post i kušanje u pustinji; Njegova javna služba koja otkriva ljudima skupocene blagoslove neba, dani ispunjeni delima ljubavi i milosrđa, noći molitve i bdenja u samoći brda; zavere iz zavisti, mržnje i pakosti kao uzvrat za Njegova dobročinstva, strašna i tajanstvena duševna borba u Getsimaniji pod pritiskom tereta greha celog sveta; izdaja i predaja u ruke zlikovačkoj rulji; strašni događaji one noći užasa – Zatvorenik koji ne pruža otpor, napušten od svojih učenika koje je najviše voleo, surovo gonjen ulicama Jerusalima; izvođen sa povcima pred Anu i na sud u palati poglavara svešteničkog, u Pilatovu sudnicu i pred kukavičkog i svirepog Iroda; ismejavan, vređan, zlostavljan i osuđen na smrt – sve je to živo prikazano.

I sada se pred pokolebanim mnoštvom otkrivaju poslednji događaji – strpljivi Mučenik korača stazom ka Golgoti; Knez neba visi na krstu; oholi sveštenici i rulja koja se ruga Njegovoj smrtnoj mucu; natprirodna tama; zemljotres, odvaljene stene i otvoreni grobovi označavaju trenutak kada je Iskupitelj sveta izdahnuo.

Strašan prizor pojavljuje se upravo onako kako se odigrao. Sotona, njegovi anđeli i njegovi podanici nemaju snage da se okrenu od prizora sopstvenih dela. Svaki saučesnik se priseća

dela koje je izvršio. Irod koji je pobio nevinu decu Vitlejema da bi tako uklonio Izraelskog Cara; podla Irodijada, na čijoj grešnoj duši počiva krv Jovana Krstitelja; kolebljivi sluga okolnosti, Pilat; vojnici koji se rugaju; sveštenici, zakonici i podivljala masa koja viče: „Krv Njegova na nas i na decu našu!“ – svi sada posmatraju strahotu svoje krivice. Uzalud traže da se sakriju od božanskog veličanstva Njegovog lica koje sija slavom sunca dok iskupljeni stavljaju svoje krune pred Spasiteljeve noge i kliču: „On je umro za mene!“

Među iskupljenim mnoštvom nalaze se i Hristovi apostoli: hrabri Pavle, revni Petar, omiljeni i ljubazni Jovan i njihova verna braća, i s njima ogromno mnoštvo mučenika; **dok se izvan zidova zajedno sa svakom zlom i gnusnom stvari nalaze oni koji su ih progonili, zatvarali i ubijali. Tu je Neron, čudovište svireposti i razvratnosti, koji sada posmatra radost i uzvišenje onih koje je nekada mučio i u čijim je najtežim mukama nalazio sotonsko zadovoljstvo.** Tu je njegova majka, da bude svedok posledica njenog sopstvenog dela; da vidi kako se zao otisak karaktera preneo na njenog sina i strasti koje je svojim uticajem i primerom podstrekivala i razvijala u njemu, urodili su zločinima od kojih se svet zgrozio.

Tamo su papski sveštenici i velikodostojnici koji su tvrdili da su Hristovi poslanici, a ipak, su upotrebljavali sprave za mučenje, tamnice i lomače da vladaju savešću Božjeg naroda. Tamo su ohole pape koji su se uzdizali iznad Boga i usudili se da izmene zakon Svevišnjega. Ovi licemerni crkveni oci moraju da polože račun Bogu što bi oni rado hteli da izbegnu. Suviše kasno oni uviđaju da je Svemoguću ljubomorana na Svoj zakon i da ni na koji način neće izbrisati krivicu. Sada uviđaju da Hristos izjednačuje Svoje interese sa interesima Svoga napaćenog naroda; osećaju silu Njegovih reči: „Kad učiniste jednome od ove Moje najmanje braće, Meni učiniste.“ (Matej 25:40)

Čitav pokvareni svet stoji pred Božjim sudom optužen za najvišu izdaju protiv vladavine Neba. Oni nemaju nikoga da zastupa njihov slučaj; oni su bez opravdanja, i nad njima se izriče osuda

večne smrti.

Sada je svima jasno da plata za greh nije uzvišena samostalnost i večni život, već ropstvo, propadanje i smrt. Zli uviđaju šta su izgubili svojim životom pobune. Oni su večnu i od svega preteženiju slavu prezreli kada im je bila ponuđena; a kako bi je sada želeli! „Sve ovo,“ zapomaže izgubljena duša „mogao sam da imam, ali sam sopstvenim izborom sve to odbacio daleko od sebe. O čudne li zaslepljenosti! Dao sam mir, sreću i slavu u zamenu za nesreću, sramotu i očaj.“ Svi uviđaju da je njihovo isključenje iz Neba pravedno. Svojim životom oni su izjavili: „Nećemo da nad nama vlada ovaj Isus!““

(Velika borba 668. str. orig, 3. pasus)

Agonija koju će iskusiti će biti zaklanjanje Očevog lica uz otkrivanje krsta. Kao što je krst bio otkriven na Zemlji pre 2000 godine, na kraju milenijuma će opet biti otkriven svim stanovnicima sveta u isti čas i još jednom će Otac sakriti Svoje lice, a zli će iskusiti ono šta je Isus iskusio kada je krst bio otkriven prvi put. Agonija vatre koja je protutnjila kroz Hristovu dušu će progutati zle i uništiti ih. Kao što Pismo kaže:

"Obuzeše me smrtne bolesti, i potoci nevaljalih ljudi uplašiše me. Opkoliše me bolesti paklene, stegoše me zamke smrtne. U svojoj teskobi prizvah Gospoda, i k Bogu svom povikah; On ču iz dvora svog glas moj, i vika moja dođe Mu do ušiju. Zatrese se i pokoleba se zemlja, zadrmaše se i pomeriše iz temelja gore, jer se On razljuti. Podiže se dim od gneva Njegovog, **iz usta Njegovih oganj, koji proždire i živo ugljevlje odskakaše od Njega.** Savi nebesa i siđe. Mrak beše pod nogama Njegovim." (Psalam 18:4-9)

Ovo je vatra koja silazi sa neba i guta zle. Kao što piše u 2. Jezdrinoj knjizi iz Apokrifa:

"A ovaj Moj Sin će ukoriti pokvarene naume onih naroda koji su zbog svojih pokvarenih života pali u nepogodu; I položiće ispred njih njihove zle misli i mučenja sa kojima će početi da budu mučeni koja su kao plamen, i uništiće ih bez ulaganja truda zakonom koji je sličan vatri." (2. Jezdrina 13:37-38)

Isti događaj je opisan u Otkrivenju:

"I iziđoše na širinu zemlje, i opkoliše logor svetih, i grad ljubazni; i siđe oganj od Boga s neba, i pojede ih." (Otkrivenje 20:9)

Jedan drugi dokaz da ovaj razgoreo oganj dolazi iz srca je otkriven u proročanstvu o Sotoni:

"Od mnoštva bezakonja svog, od nepravde u trgovini svojoj oskrvniio si svetinju svoju; zato ću izvesti oganj usred tebe, koji će te proždreti, i obratiću te u pepeo na zemlji pred svima koji te gledaju." (Jezekilj 28:18)

Upravo se to desilo Hristu, vatra je došla iznutra, slomila Mu srce i On je umro. Svima onima koji odbacuju Hrista će biti suđeno onako kako su oni Njemu sudili. Vatra će doći iz njihovih srca, a mučenje koje će osećati u umu će ih uništiti.

Obrazac Hristove smrti na krstu se sasvim podudara sa obrascem konačnog uništenja zlih. Dakle, u svetlosti krsta otkrivamo istinu o Božjim sudovima:

"Tajna krsta objašnjava sve druge tajne. U svetlosti koja sija sa Golgote, Božje osobine koje su nas ispunjavale strahom i strahopoštovanjem izgledaju lepe i privlačne. Milost, nežnost i očinska ljubav sjedinjuju se sa svetošću, pravednošću i istinom. Posmatrajući veličanstvo Njegovog velikog i uzvišenog prestola, vidimo Njegov karakter u njegovoj najnežnijoj ljubavi i shvatamo, kao nikada ranije, značaj onog dragog oslovljavanja: "Oče naš!"

(Velika borba 652. str. orig. 1. pasus)

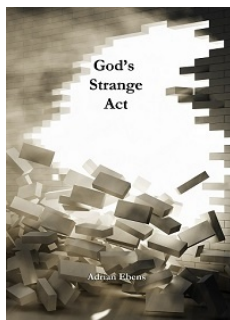
Iskupljenima krst donosi večnu radost, ali zlima donosi sramotu i uništenje. Bog nije naš neprijatelj. Bog je naš Spasitelj i Zaštitnik. Svaki dobri dar i svaki savršen poklon dolaze od Njega, od Oca svetlosti. Koliko bi trebali biti zahvalni za Njegovu zaštitu i brigu!

Želim da završim sa sledećim citatom: (Velika borba 517. str. orig. 2. pasus)

"Strašno je stanje onih koji se odupiru Božjem uticaju i popuštaju Sotoninim iskušenjima dok ih Bog ne prepusti vlasti zlih duhova. Oni pak koji idu za Hristom uvek su sigurni pod Njegovom zaštitom. Moćni anđeli poslati su sa neba da ih štite. Sotona ne može da probije stražu koju je Bog postavio oko Svoga naroda."

Druge brošure iz ovog serijala su dostupne na sajtu
maranathamedia.com (na engleskom jeziku)

Božje neobično delo

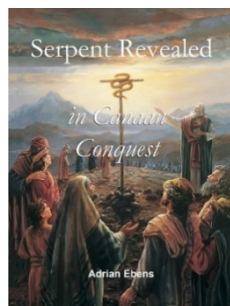
Koje je značenje reči "Božje neobično delo" navedenih u Isaiji 28:21? "Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgneviće se kao u dolu gavaonskom, da učini delo Svoje, neobično delo Svoje, da svrši posao Svoj, neobičan posao Svoj." Da li će Bog naposljetku ustati, učiniti nešto što se smatra čudnim i postupiti suprotno Svome karakteru kako bi oslobodio svet od greha i grešnika? Kako je ovo u skladu sa onim što je otkriveno u licu Isusa Hrista?

Hristov predpotopni krst

"I reče Bog Noju: Kraj svakom telu dođe preda Me, jer napuniše zemlju bezakonja; i evo hoću da ih zatrem sa zemljom." (1. Mojsijeva 6:13) Da li je Bog potopio svet kako bi sačuvao čovečanstvo? Kakve ovo veze ima sa Hristovim krstom? Da li u 18. Psalmu možemo naći dokaze za sebe koji govore o krstu služeći se rečima kojima se opisuje poplava? "Tajna krsta objašnjava sve druge tajne. U svetlosti koja sija sa Golgote, Božje osobine koje su nas ispunjavale strahom i strahopoštovanjem izgledaju lepe i privlačne." (Velika borba, 652. str. orig.)

Razotkrivanje zmijske tokom osvajanja Hanana

Kako da pomirimo veliki pokolj mačem koji je Izrael učinio i Hristove reči: "...jer svi koji se maše za mač od mača će izginuti"?

Nisu bilu ubijeni samo muškarci već i žene i deca:

"I uzemosmo tada sve gradove njegove, i pobismo ljude po svim tim gradovima, i žene i decu, ne ostavismo živog nijednog." (5. Mojsijeva 2:34)

Obrazac Božjih sudova

Većina hrišćana ima čvrste ideje u vezi Božjeg gneva, sudova, Njegovog pohoda, osvete i kažnjavanja. Oni veruju da su ovo Božje aktivne radnje kada On izgubi strpljenje u određenim trenucima i da kažnjava i uklanja prekršitelje Njegovog zakona tako što naredi Svojim svetim anđelima da povređuju, muče, ubijaju ljudska bića i tako što upotrebljava sile prirode na destruktivan način kako bi ispunio Svoj cilj - uništio otpadnike, ali kako ljudi dolaze do ovakvih zaključaka?

U pričama o Hristovom krstu i razorenju Jerusalima otkrivamo obrazac koji opisuje Božje sudove i konačno uništenje zlih.

1. Bog upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti.
2. Ljudi idu svojom stazom nezavisno od Duha Božjeg.
3. Oni biraju svoj put čak i nakon ponovljenih opominjanja.
4. Oni se stavljaju izvan Njegove zaštite.
5. Bog povlači Svoje blagoslove i uklanjanja Svoju zaštitu i staranje.
6. Njegov Duh je povučen.
7. On ne daje zapovest Svojim anđelima da spreče Sotonine odlučne napade na njih.
8. Sotonina sila je na delu i na moru i na kopnu i donosi nevolje i žalosti i uništava hiljade i hiljade da bi mu osigurala plen.